

sufficiant, etiam contra legitimam sibi jure naturæ debitam, n. 3 ibi.—Creditor si debitori suo pignus legaverit, an legatum valeat, et debitum remississe videatur, gloss. l. 16 tit. 9 part. 6.—Et quid si illam sibi legavit credens esse propriam ipsius testatoris, ibi n. 2.—Et quid è contra, si debitor leget creditori rem pignoratam, an videatur animo compensandi legasse, vel non, ibi n. 3 q. 4.—Creditor testatoris defuncti, an agat contra hæredem suum, vel contra debitorem testatoris, cui ipse testator solvere creditori jussit, n. 2 et 3 l. 47 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Creditores an possint esse tutores vel curatores minorum suorum debitorum, n. 3 l. 14 tit. 16 part. 6.—si vendunt res minoris, an in tali venditione debeat sui tutoris vel curatoris auctoritas intervenire, n. 5 in fin. l. 17 tit. 16 part. 6.—Creditor recipiens duplicem solutionem ejusdem debiti punitur, et committit crimen stellionatus, n. 7 l. 7 tit. 7 part. 7.—an cum auctoritate judicis possit impedire, ne defunctus creditor sepeliatur, n. 1 l. 15 per text. ibi, t. 9 p. 7.—ita possidet pignus, sicut debitor, et è contra, n. 1 l. 15 tit. 10 part. 7.—possidet pignus civiliter et naturaliter, n. 2 dict. l. 15 per text. ibi.—committit furtum, si utitur re sibi pignorata, et an licetè vendat fructus talis rei, n. 4 l. 5 per textum ibi, tit. 14 part. 7.—an possit uti jurisdictione et juribus incorporalibus castri sibi pignorati, num. 4 dict. l. 3 ibi.—qualiter aget contra debitorem sibi furantem pignus quod sibi dederat, gloss. l. 9 per text. ibi, t. 14 part. 7.—Et quid si pignus remansit penes debitorem, et ipse illud vendidit, vel contrectavit, ibidem num. 4.—cui pignus datum fuit, an agat contra furem pignus furantem, an verò istud domino concedatur, n. 6 l. 9 tit. 14 part. 7.—non habet usum rei pignoratæ, neque aliquid exactione furti lucrare poterit, n. 8 dict. l. 9 per illum text.—si cedat custodi jus crediti, quod habet contra debitorem qui aufugit, et contra fidejussores, an illud recuperet virtute cessionis, tam contra principalem, quam contra fidejussores, num. 1 in proëmio, tit. 29 part. 7.—si in domum suam detinuit suum debitorem, quem judicis auctoritate capere poterat, an per hoc videatur facere carcerem privatum, et teneatur de crimine carceris privati, n. 2 l. 15 tit. 29 part. 2.

CRIMEN, crimina commissa per parochianum in alieno episcopatu, an de illis à suo parochio possit absolvi, n. 5 l. 21 tit. 4 part. 1.—Crimina objici possunt electo tempore consecrationis, n. 4 l. 48 tit. 3 part. 1.—notoria, vel quasi inducunt irregularitatem, occulta verò non, n. 2 l. 52 tit. 5 part. 1.—quæ impediunt ordinis executionem etiam post peractam pœnitentiam, n. 2 l. 55 ibidem.—Crimen confessus mitius punitur, si illud simpliciter fecerit, secus si metu probationum, n. 5 dict. l. 55.—Crimina graviora quæ dicantur ad hoc, ut clericus verberari possit, n. 8 l. 56 tit. 3 part. 1.—quæ pertineant ad judicem ecclesiasticum ratione peccati, gloss. l. 58 t. 6 p. 1.—Crimen concubinatus per quem judicem punitur, n. fin. ibidem.—in ecclesia commissum, an pertineat ad judicem ecclesiasticum, vel non, n. 6 in fin. l. 35 tit. 9 part. 1.—Crimina occulta quando liceat nobis denunciare, et quando non, n. 11 l. 35 t. 9

part. 1.—Crimen sacrilegii quale sit, et unde dicatur, et quæ secum habere debeat ad hoc, ut sic dici possit, n. 2 l. 1 tit. 18 part. 1.—sacrilegii committitur extrahendo monialem, et cum ea contrahendo, ibi n. 2.—Et quid si hoc faciat clericus, n. 2 l. 6 ibidem per illum text.—Crimen sacrilegii committitur propter vim turbativam in rebus ecclesiasticis, vel per earum detentionem, num. 1 l. 3 tit. 18 part. 1.—à quo judice castigetur, et de ejus pœna de jure Canonico, num. 3 l. 6 tit. 18 part. 1.—in ecclesia commissum dum celebrantur divina, debet capite puniri, n. 2 l. 9 ibidem.—blasphemiae est crimen contra naturam, n. 4 per text. ibi, l. 4 tit. 4 part. 2.—læsæ majestatis, an incurrat occidens, vel percutiens officialem Regis, n. 1 l. 1 tit. 13 part. 2.—proditionis reputatur gravissimum, n. 4 l. 16 tit. 18 part. 2.—læsæ majestatis, an committatur ultra personam Principis non recognoscentis superiorem, puta, in aliis dominis temporalibus, n. 3 l. 4 tit. 2 part. 5.—stellionatus quando committatur, n. 1 l. 43 tit. 2 part. 5.—Et in criminalibus causis semper coram judice debent jurare, n. 4 l. 22 tit. 11 part. 5.—Crimen publicum quod dicatur, n. 3 l. 12 tit. 5 part. 5.—Crimina etiam damnabilia sæpe tolerantur propter necessitatem, et scandalum inde oriundum, n. 1 l. 50 tit. 18 part. 5.—Crimen baratariae quale sit, et an bona confiscentur propter illud, n. 9 l. 25 tit. 22 part. 3.—Et qualiter probetur istud crimen baratariae, n. 9 l. 26 ibidem.—Crimen an possit alicui remitti, si alios criminosos denunciaverit, n. 8 l. 26 tit. 22 part. 5.—alevosiae quando à Principe remittitur, qualiter hoc fieri debeat, et an possit Princeps facere motu proprio, n. 6 l. 4 t. 24 part. 5.—proditionis excludit quem à facie dominorum, neque esse poterit in Regis curia, ibidem.—expilata hæreditatis, an faciat rem usucapibilem, n. 2 in medio, l. 4 tit. 29 part. 5.—læsæ majestatis, an illud quis revelare teneatur, si illud solus sciverit, n. 16 in fin. in prolog. 4 part.—Et ubicumque agitur de crimine civiliter, ibi semper procurator intervenire potest, num. 2 l. 2 tit. 9 part. 4.—Et an ubicumque judicium est famosum, vel ex eo quævis infamia oriri potest, debeat observari in propositione libelli solemnitas, l. *liberum. D. de accusation.* vide ibi n. 3.—Crimen adulterii de quo actum fuit coram judice ecclesiastico, an excludat, ut agi non possit de eodem coram judice sæculari, n. 5 l. 2 tit. 9 part. 4.—cum pro eo agitur criminaliter ad pœnam legis civilis, an judex ecclesiasticus in hoc se intromittet, ibi n. 10.—de quo maritus uxorem suam accusat, an rejiciatur ex alio simili per maritum commissio; et quid in judicio sæculari; et quid si uxor objiciat illi lenocinium, sive in judicio ecclesiastico, sive sæculari, n. 2 et 4 l. 6 tit. 9 part. 4.—concubinatus est canonicum, et etiam est legale cum hodie per leges regni reprobatus sit, n. 2 in proëmio tit. 14 part. 4.—si à laicis committatur contra statum ecclesiae, an Papa possit hac de causa contra illos jurisdictionem excedere, n. 3 l. 4 tit. 21 part. 4.—unius ex dominis alicujus domus, si mereatur quòd domus destruat, an alter dominus et socius in ea possit pretium partis suæ dare, et illam à diruptione liberare, totamque sibi retinere,

n. 2 l. 2 t. 22 part. 4.—si aliquis illud committat timore mortis, vel amissionis bonorum, an tunc peccet, vel non, num. 1 l. 4 tit. 24 part. 4.—proditionis facit, ut illud committens amittat naturalitatem regni; et an ex minori delicto amittat quis naturalitatem loci suæ originis, ita quòd ad honores admitti non debeat, n. 3 l. 5 tit. 24 p. 4.—Et pro quibuscumque criminibus Rex aliquem magnum dominum ex regno rejicere poterit, n. 1 l. 11 tit. 25 part. 4.—Crimen quando debeat extraordinariè puniri, vide regulam generalem, n. 6 l. 11 tit. 25 part. 4.—proditionis committit vassallus, qui cum existet cum barone suo exulato à Rege propter proditionem, illo in alio regno dimisso non redierit, statim cum possit; an verò ex sola mansione in crimine incidat, n. 2 et 5 per text. ibi, l. 12 ibi.—proditionis patris, an ad ejus filios, et uxorem extendatur, n. 4 l. 12 t. 25 p. 4.—aliquod esse capitale judicari potest, ex quo inspecta dispositione facta super illo crimine, possibile est capitale pœnam posse infligi, n. 2 l. 11 tit. 5 part. 5.—Criminaliter an sit quis puniendus ratione culpæ levis, vel levissimæ, n. 5 l. 11 tit. 8 part. 5.—Et in fraganti crimine reperit à quolibet potest capi, quia super hoc habet mandatum à lege, n. 2 l. 2 tit. 9 part. 5.—Et an, et quando debitor liberetur à crimine stellionatus quando unam rem duobus obligavit, n. 5 l. 10 per text. ibi, tit. 15 part. 5.—Crimen si ab aliquo committatur, si ipse alicui dederit ne illum detegat, an sic datum ab eo repeti possit, n. 1 l. 54 tit. 14 part. 5, per text. ibi.—militare quod dicatur, n. 3 l. 15 per text. ibi, t. 1 part. 6, et gloss. l. fin. tit. 21 part. 2.—si à possessore majoriæ committatur, an bona majoriæ veniant confiscanda, et quando non; et quo jure bona illa à Rege ex tunc possideantur; et quid si Rex illa filio delinquentis restituerit, quo titulo et jure ex tunc illam possidebit, num. 4 in principio, l. 6 tit. 11 part. 6.—Et quid si post condemnationem Princeps remittat delictum, et restituat delinquentem, an ipse recuperabit bona majoriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum; et quid si talia bona jam fecerunt transitum in sequentem vocatum, ibi in quæst. 2.—Crimen capitale quod dicatur, et ex quibus crimen capitale judicetur, n. 3 l. 11 tit. 15 part. 6.—grave quod dicitur, ut de illo filius patrem accusare possit, vel nepos avum, n. 16 l. 2 tit. 1 p. 7.—Et criminis majoritas perpenditur ex majoritate pœnæ, n. 4 ad fin. l. 4 tit. 2 part. 7.—Crimen hæresis post mortem accusari potest, et quando tempore cognitio super hoc præscribatur, n. 5 l. 7 tit. 1 part. 7.—si in uno loco committatur, an judex illius loci sit ad punitionem competens judex, n. 1 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et an in criminalibus sit prorogationi locus, et quando, et qualis sic, n. 2 l. 13 tit. 1 part. 7 per illum text.—Et de crimine accusatus qualiter sub fidejussoribus relaxari debeat, et quando, n. 4 et 5 l. 16 ibi per illum text. de hoc vide in verbo *DELICTUM*.—Crimen an videatur fateri ille, qui cum adversario suo super eodem crimine transegit, et quando puniri possit, et valeat transactio, et quid si transigat ante accusationem, quia timet accusari, n. 1 cum aliis ibi, l. 22 per text. ibi, t. 1 part. 7.—Et in quibus criminibus talis transactio locum

habeat, et quando, ibi n. 5, 4 et 5 cum aliis ibi.—Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem, si postea subsequatur, dict. n. 5 dict. l. 22.—Et an in tali transactione omnium hæredum consensus requiratur, vel non, ibidem in n. 6.—Et an talis transactio prosit accusato, quominus de illo delicto à nemine amplius accusari possit, ibi num. 11 quæst. 2.—Et quid in crimine adulterii, vel rapti, an in eo transactioni locus sit, ibidem in n. 12 et 13.—Crimen, an et quando à quolibet de populo accusari vel denunciari possit, n. 2 l. 5 et n. 1 l. 27 t. 1 p. 7.—Et qualiter crimina judicis officio veniant puniendæ sine accusatore vel denunciatore, gloss. l. 28 ibi.—Crimen proditionis est crimen sceleratissimum, et inter omnia crimina excellit, n. 2 in proëm. t. 2 p. 7.—comparatur lepræ, et quare, n. 3, 4 et 5 in dict. proëm. per illum text.—læsæ majestatis committitur quando fit contra Regem, secus si contra Duces, vel contra alios recognoscentes superiorem, n. 1 l. 1 tit. 2 part. 7.—dicitur etiam, quando Papa vivente aliqui faciunt conventiculas de Papatu, ibidem in n. 5.—in pluribus casibus committitur, n. 6 cum aliis ibi, dict. l. 1 per illum text.—Et an committatur, si occidantur populi magistratus, vel judices ipsius, ibi in n. 13.—Et an propter crimen læsæ majestatis perdatur majoria, vel alia bona criminosis, et quando, n. 3, 5 et 10, dict. l. 2 tit. 2 part. 7 per illum text.—Crimen proditionis si jam sit à proditore commissum, an ipse bona sua alienare possit, vel non; et an ante sententiam non amittat rerum suarum dominium, n. 2 et 3 l. 4 per text. ibi, t. 2 part. 7.—Et an per pactum possit quis se criminosum facere ejus criminis quòd non commisit, et se obligare ad pœnam talis criminis, n. 3 l. 2 tit. 5 part. 7.—Crimen publicum committens, an sit ipso jure infamis, vel post sententiam, n. 2 l. 5 tit. 6 part. 7.—Et an ex criminibus privatis remaneat quis infamatus ipso jure, num. 2, 3 et 4 ibi per illum text.—Et an in crimine deprehensus sit infamis ipso jure, et quando, et in quibus criminibus, n. 12 l. 5 tit. 6 part. 7.—Crimen ubi est notorium, tunc judex in eo procedere potest, prætermisso omni ordine judiciario, ad executionem pœnæ, ibidem.—Et an, et quando confessus crimen in judicio efficiatur infamis vel non, n. 15 l. 5 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—Crimen falsi, v. in verbo *FALSITAS*, et in verbo *FALSATUR*.—Et an quilibet possit malefactorem propria auctoritate capere, si illum in fraganti delicto invenerit, et quando, n. 5 l. 5 tit. 7 part. 7.—Crimen partus suppositi, an pœnam mortis mereatur, n. 4 l. 6 tit. 7 part. 7.—stellionatus committit creditor duplicem solutionem recipiendo, n. 7 l. 7 tit. 7 part. 7.—grave dicitur quævis injuria personalis; et quod dicatur crimen grave, vel leve, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 7.—si in judicio ab aliquo factum fuisse confiteatur, an et quando licet ita non sit, puniatur, vel non, n. 9 et 10 l. 5 tit. 15 part. 5, et n. 1 et 2 l. 17 per text. ibi, t. 12 p. 7.—stellionatus committit, qui dolosè falsam posturam facit, et qualiter hoc intelligatur, n. 2 l. 7 per text. ibi, tit. 16 part. 7.—Et in quibus criminibus criminalis accusatio duret etiam ultra viginti annos, vel perpetuo, n. 4 l. 4 tit. 17 part. 7.—Crimen publicum dicitur,

quando quis per violentiam virginem rapuit, et à quolibet accusari potest, et quando, n. 11. 1 tit. 20 part. 7. — contra naturam, sive in masculis, sive in foeminis, qualiter puniatur, num. 1 in proem. tit. 21 part. 7 cum aliis n. ibi. — si committatur in alterius domo, vel aliquo consentiente, qualiter ille consentiens, vel adjuvans puniatur, v. n. 5 l. 1 per text. ibi, tit. 22 part. 7. — hæresis, an sit merè ecclesiasticum, et qualis iudex de eo cognoscat, n. 2 et 14 l. 2 per text. ibi, tit. 26 part. 7. — Et de crimine assassinatus, v. in verbo ASSASSINI. — Crimen blasphemiae, v. de hoc in verbo BLASPHEMIA, et verbo BLASPHEMUS. — militare quod dicatur, et à quo iudice miles delinquens puniri et capi possit, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — alicujus si sit occultum, vel non plenè probatum, an accusatus de illo, sive juratus, sive non, illud licitè jurare possit, vel fateri teneatur, si à suo iudice interrogetur, et an non fatendo, neque respondendo, peccet mortaliter; et alia quam plura in hoc v. per n. 5 l. 4 per text. ibi, t. 29 part. 7. — an videatur fateri fugiens à carcere illam frangendo, vel non, n. 2 l. 12, et n. 1 l. 13 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — Et quid si aufugiat mediante scientia et negligentia custodis, an tunc mitius puniatur, ibi n. 5. — Et an de novo faciens carcerem incidat in crimen læsæ majestatis, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — Et in quibus criminibus possit deveniri ad torturam, n. 10 cum aliis ibi, l. 4 per illum text. tit. 30 part. 7. — Crimen omninò occultum, an liget, et quando, n. 1 cum aliis ibi, l. 2 tit. 31 part. 7. — Et quibus modis crimina perpetrari possint, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Et qualia crimina dicto, vel facto commissa morte, vel membri mutilatione puniantur, ibi n. 3. — Et quando crimen commissum consilio pœna mortis puniatur, n. 5 dict. l. 5 per text. ibi. — Crimen unius alter luere non debet, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Crimina per solum Principem indulgeri possunt, et quali, et quando, et qualiter, gloss. l. 1 per text. ibi, tit. 32 part. 7. — Et quæ restituantur per indulgentiam, seu remissionem criminis à Principe factam, n. 5 l. 2 ibi per illum text. — Crimen aliquod si remittatur, an qualitas delicti remissa videatur, n. 1 l. 5 tit. 32 part. 7. — Et quid si remissio seu indulgentia Principis fiat respectu certæ qualitatis, an comprehendat delictum, quod fuit inchoatum ante illam qualitatem, n. 1 l. 5 tit. 32 part. 7.

CRIMINALIS CAUSA, vide supra in verbo CAUSA CRIMINALIS.

CRIMINOSUS ubi debeat sepeliri, et an possit eligere sibi sepulturam, n. 5 per text. ibi, l. 7 tit. 13 part. 1. — notorius torquendus non est, quia ad tormenta non devenitur nisi in subsidium, etc. num. 5 l. 20 tit. 9 p. 2. — an possit esse Rex ex successione, n. 20 in princ. l. 2 tit. 15 part. 2. — si aufugerit, qualiter sit citandus, et quid in crimine læsæ majestatis, n. 1, 2, 3 et 4 l. 7 tit. 8 part. 5. — Et qualiter fieri debeat descriptio in eorum bonis, et quid si bona non habeat, et ante annotationem bonorum debet trina citatione moveri, n. 6 et 8 ibi. — Et quid si crimen sit leve, ibidem in n. 14. — Criminosis ob participationem criminis, an possit in-

dulgentia dari, si alios criminosos ostenderint, n. 8 l. 26 tit. 22 part. 5. — Criminosus, an possit recipere solutionem, et quando, n. 12 l. 5 per text. ibi, tit. 14 part. 5. — an et quando perdat majoriam; et plura hoc vide per n. 4 in princ. l. 6 tit. 11 part. 6. — convictus de crimine, si condemnatus non sit, an repellatur ab accusando, n. 6 l. 6 tit. 1 part. 7. — an et quando, suum socium de crimine accusare possit, n. 15 dict. l. 2 t. 1 part. 7. — coram quo iudice de crimine conveniri possit, et quando alterius iudicis jurisdictionem prorogare possit, n. 4 l. 13 per text. ibi, tit. 1 part. 7. — qualiter sub fidejussoribus relaxari debeat, et quando, n. 4 et 5 l. 16 tit. 1 part. 7. — si de mandato Regis captus sit, sub fidejussoribus relaxari non debet, n. 5 supra dict. in fin. — si aufugiat, non solum debet fieri remissio ad iudicem loci delicti, sed ad iudicem domicilii, vel prorogatae jurisdictionis, n. 1 l. 18 ibi per illum text. — si post accusationem fugiat, qualiter capi et deduci possit, et an puniri debeat, gloss. l. 18 per illum text. — quando capi poterit nulla præcedente citatione, n. 2 l. 18 tit. 1 part. 7. — an per iudicem delicti, vel domicilii, realiter capi possit, licet ipse in alio territorio regni reperiat, vel quid facere debeat, num. 8 dict. l. 18. — de crimine accusatus, si cum accusatore suo transigat super crimine, an talis transactio valeat, vel teneat, et illum à pœna liberet, et quando, et qualiter; et an crimen fateri videatur, et puniri possit, et quando, et quid si timeat accusari, gloss. l. 22 ibi per illum text. — Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, et quando, n. 3, 4 et 5 cum aliis ibidem. — Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem, si postea subsequitur, n. 5 l. 22 tit. 1 part. 7. — Et an transactio prosit accusato quominus de illo delicto, vel crimine amplius accusari non possit, n. 11 ibi quæst. 2. — Et an idem dicendum sit in pacto gratuito, quod in transactione, n. 5, 7 et 11 dict. l. 22 tit. 1 part. 7. — Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterii, vel rapti, an in eis locus sit transactioni, ibidem in n. 12 et 13. — Criminosus de crimine accusatus si se occidat, an causa morte ipsius finiatur, vel non, et an bona ipsius applicari debeant, gloss. l. 24 tit. 2 part. 7. — Et quando dicitur criminosum metu criminis se occidisse, et quæ requirantur, ut et tunc bona applicentur fisco, dict. n. 2, 3, 4 et 5. — Et an hodie bona in isto casu fisco applicentur stante authentica, bona damnatorum, et ll. hujus regni, ibi n. 7. — Criminosi an admittantur ad denuntiationem criminis, n. 1 l. 27 tit. 1 part. 7. — qui iudicis officio veniant puniendi sine accusatore, vel denuntiatore, gloss. l. 28 ibi per illum text. — Et an, per pactum possit quis se facere criminosum ejus criminis, quod non commisit, et se obligare ad pœnam talis criminis, n. 5 l. 2 t. 5 part. 7. — Criminosus quando post sententiam remaneat infamatus, vel non, n. 5 per text. ibi, tit. 6 part. 7. — ex crimine publico, an sit infamis ipso jure, vel per sententiam, n. 2 dict. l. 5. — repertus in crimine, an sit ipso jure infamis, et quando, et in quibus criminibus, n. 12 l. 5 tit. 6 part. 7. — publicus potest ordine judiciario prætermissio per iudicem puniri, dict. n. 12 ad fin. — si crimen in iudicio confiteatur, an et

quando ex hoc remaneat infamis, n. 15 dict. l. 3 per illum text. — si sit punitas majori pœna, quam debuerat, an ex hoc remaneat infamatus, n. 6 l. 6 per text. ibi, tit. 6 part. 7. — an et quando à quolibet privato capi possit, si in fraganti delicto vel crimine inveniatur, n. 5 l. 5 tit. 7 part. 7. — Et an qui in iudicio crimen, quod non commisit, confessus fuit, liberetur, si postea constet, quòd non fecit illud, etiamsi confessus fuit, num. 9 et 10 l. 5 tit. 15 part. 5, et n. 1 et 2 l. 17 per text. ibi, tit. 15 part. 7. — Criminosus an post sententiam latam à iudice domicilii, vel originis debeat remitti ad iudicem, n. 2 l. 1 tit. 29 part. 7. — cum remittitur ad iudicem loci delicti, cujus expensis illud fieri debeat, dict. n. 2 q. 2. — Et an in levibus delictis remissioni locus sit, dict. n. 2. — Criminosus miles à quo iudice capi et puniri possit, et quando, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — an de crimine occulto interrogatus respondere et fateri teneatur, et quando et an statim jurare teneatur, et quando teneatur contrasejurare, et possit delictum negare licitè et sine peccato, ne teneatur iudici interroganti respondere, neque fateri crimen, et quando sic, v. plura per n. 5 l. 4 tit. 29 part. 7. — postquam crimen confessus fuit, vel sibi probatum fuit, vel tantum fuit de crimine accusatus, qualiter ligari et carcerari possit cujuscumque conditionis sit captus, n. 4, 5, 6, 7 et 8 dict. l. 4 per text. ibi. — si sit nobilis, qualiter carcerari debeat, et possit, dict. n. 5 et 6. — pro majori maleficio debet cautius custodiri, num. 10 dict. l. 4 t. 29 part. 7. — usque ad quantum tempus in carcere detineri debeat, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — si à carcere aufugiat, quando, et qualiter ejus fidejussor teneatur, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 29 part. 7. — si aufugiat à carcere, an contra eum inducatur ficta confessio, n. 2 l. 12 ibidem. — Et qualiter tunc ejus custodes teneantur, et contra ipsos procedatur, n. 2 cum aliis ibi per illum text. — Criminosus si aufugiat frangendo carcerem, an habeatur pro confesso, et qualiter puniatur, n. 1 cum aliis ibi, l. 15 per illum text. tit. 29 part. 7. — Et quid si fugiat interveniente scientia, vel negligentia custodis, an tunc mitius puniatur, et quare, ibi n. 5. — Et quid si iste justam causam fugiendi habeat, et qualis ista esse possit, ibi n. 6. — Criminosus si per vim eximatur ab aliquo à carcere, qualiter eximens teneatur, num. 1 l. 14 ibi per illum text. — quando, et qualiter torqueri debet, vide in verbo TORTURA, TORQUEARI, et verbo TORTUS. — pro quibus criminibus torqueri possit, vel non, n. 10 l. 4 per text. ibi, tit. 30 part. 7. — ipse solus puniri debet, alius verò pro eo non, gloss. l. 9 per text. ibi, t. 31 part. 7. — si in exilium damnetur, sive ad tempus, sive in perpetuum, qualiter puniatur si exilium fregit, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Et an iudex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, ibid. n. 5. — Criminosus quibus modis delinquere possit, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — dicto vel facto, quando pœna mortis veniat puniendus, num. 2 et 3 dict. l. 5. — Et quando delictum commissum consilio, pœna mortis puniatur, ibidem n. 5. — Criminosus publice puniri debet, non clam, gloss. l. 11 per text. ibi, tit. 31 part. 7. — Et quis crimina indulgere possit, et qualia, et quan-

do, gloss. l. per text. ibi, tit. 32 part. 7. — Et de effectu indulgentiæ seu remissionis Principis, n. 5 l. 2 tit. 32 part. 7.

CHRISMA qua ratione fiat in fronte, n. 6 l. 7 t. 4 part. 1. — qua rationes christiani detur, vide n. 1 l. 11 t. 4 p. 1. — quid sit, n. 1 l. 14 tit. 4 part. 1. — qualiter peti debeat per Presbyteros suis Episcopis n. 1 l. 14 t. 4 p. 1. — in qua die conficiatur, et quid si in illa die sit interdictum, n. 1 in fin. l. 14 tit. 4 part. 1. — Chrismatio quæ fit pueris in vertice et fronte, quid significet, n. 1 l. 5 tit. 4 part. 1.

CHRISTIANI à Regibus christianis capti, qualiter sunt detinendi, et qui pro eis peti debeat, n. 1 l. 1 tit. 29 part. 2. — Inter Christianos de more non servantur jura captivitatis in captos, n. 4 ibidem. — Christiani an possint cum hæreticis matrimonia contrahere, n. 2 l. 15 tit. 2 part. 4. — an possint esse servi judæorum, vel infidelium, et de pœna judæorum habentium illos in servos, n. 1 per text. ibi, l. 8 tit. 21 part. 4. — Christianus bene potest habere servum Christianum, et potest emere judæum in mancipium, ita quòd cum eo non moretur, dict. n. 1. — Christiani non debent vendere arma hostibus fidei, neque debent illis victualia dare etiam tempore pacis, n. 1 et 5 l. 22 per text. ibi, t. 5 p. 5. — cum judæis manducare non debent, cum sarracenis autem bene possunt, et quare, n. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 24 part. 7. — ægrotantes, an medicum judæum vocare possint, et quando, n. 5 dict. l. 8 per text. ibi. — et de pœna judæorum habentium mancipia christiana, n. 2 l. 10 per text. ibi, tit. 24 part. 7. — Christum negantes per vim, qualiter excussentur, et quando, n. 1 l. 4 tit. 25 p. 7. — abnegantes fidem Christi, qualiter puniantur, n. 1 et 2 dict. l. 4 per text. ibi, tit. 25 part. 7. — Christianus factus sarracenus, ex quibus causis puniri non debeat, et quando licet in infidelitate permanserit, et quando bona, neque famam amittat, per gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 25 part. 7.

CHRISTUS nisi exspirasset in cruce moreretur senior, ut quilibet homo, n. 20 in proem. tit. 5 part. 1.

CRUELITAS domini erga servos suos facit illum domino ipsorum privari, hoc tamen fiet iudicis autoritate vendendo servum alteri, et dando pecuniam domino, n. 9 per text. ibi, l. 6 tit. 21 part. 4.

CRUCIATA ab antiquo semper Regibus Hispaniæ concessa fuit, n. 2 l. 24 tit. 18 part. 5.

CUM, de ista dictione, v. n. 1 l. 21 tit. 9 part. 6.

CUBICULARIUS Regis est maxima dignitas, n. 2 l. 12 tit. 9 part. 2.

CUCURBITAS, et an qui aliquem vocavit cucurbitam, teneatur actione injuriarum, si verum dixit, et illud probare velit, et an tunc teneatur se dedicere, n. 7 quæst. 1, 2 et 3 l. 1 tit. 9 part. 7.

CULPA aliquem redarguens, impedit illum reprehendere alium, n. fin. l. 58 tit. 5 part. 1. — levissima, an de ea tenentes castellum teneantur, n. 10 l. 1 tit. 18 p. 2. — præsumitur in tenente castrum, si illud perdidit, nisi contrarium probetur, ibidem. — si præcesserit casum, casu non obstante, de culpa tenetur quis, n. 11. 5 t. 18 part. 5. — levissima, et de ea tenetur ille, qui obtulit se